

На кожному дереві свій плід росте.
На сливці — сливи, на грушці — груші,
на яблуньці — яблука.
А на дереві життя усі ми ростемо.

Хтось іще пуп'янок-немовлятко.
Інший — квітка-дитинка.
Хтось — зелений плід, а хтось — стиглий.

Це дерево чарівне. На скрині намальоване.
Коло нього птахи сидять, скарби стережуть.
А скарбів тих — повна скриня.
Одні скарби — видимі, голосні.

Візьмеш до рук — самі все розкажуть.
Інші скарби — тихі.
Про них тільки власниця скрині знає.
Це її таємниця.

Менші братики-сестрички, бувало, просять:

- Розкажи, покажи, що у скрині твоїй!
- Може, жаба сидить чи русалка?
- Може, ліпить вареники мавка?

— А може, хропе лісовик?
Регочуть та й ховаються за скриню.
Знають, що не можна.